

אחת ונעשה צדקה, וסוד זה -
(משלי יא) גמל נפשו איש חסד.
גמילות חסדים משמע, שהרי
בדין שריו, והשלים לו חסד, אז
הוא רחמים.

מזון יותר עליון מאלה, הוא מזון
עליון ונכבד ממקום שנקרא
שמים, והוא דקיק מכלם, והוא
מזון של חולים. זהו שפתוב
(תהלים מא) ה' יסעדנו על ערש דוי
כל משכבו הפכת בחליו. ה'
דוקא. מה הטעם? משום
שהחולים הללו אינם נזונים אלא
באותו של הקדוש ברוך הוא
ממש. ומהו חלב ודם. זהו שפתוב (יחזקאל

מד) להקריב לי חלב ודם. וזהו מזון ממקום
שנקרא שמים, והוא נכבד ועליון, דקיק מכלם.
מזון עליון קדוש ונכבד זהו
מזונות של רוחות ונשמות, והוא
מזון של מקום רחוק עליון, (מאותו
מקום שנקרא נעם ה'). והנכבד מהכל
הוא מזון החברים שמשפדלים
בתורה, והוא מזון שבא מחכמה
עליונה. מה הטעם ממקום זה?
משום שתורה יצאה מחכמה
עליונה, ואותם שמשפדלים
בתורה נכנסים בעקר שרשיה,
ולכן מזונם בא מאותו מקום
קדוש עליון.

בא רבי אלעזר ונשק ידו. אמר,
אשרי חלקי שעמדתי בדברים
הללו! אשרי הצדיקים
שמשפדלים בתורה ימים ולילות,
שזוכים להם בעולם הזה ובעולם
הבא, שפתוב (דברים ל) כי הוא חייך
וארך ימיה.

הנני ממטיר לכם לחם מן
השמים. רבי יוסי פתח, (תהלים קמה)
פותח את ידך ומשביע לכל חי
רצון. מה פתוב למעלה? עיני כל

שריא, דאקרי צדק, ודא הוא מזונא דמספני.
ורזא דמלה, מאן דאשלים למספנא, אשלים
ליה את חד, ואתעביד צדקה, ורזא דא (משלי יא)
גומל נפשו איש חסד. גמילות חסדים משמע,
דהא בדינא שריא, ואשלים ליה חסד, כדין
הוא רחמי.

מזונא עלאה יתיר מאלין, הוא מזונא עלאה
ויקירא, מאתר דאקרי שמים, והוא
דקיק מפלהו, והוא מזונא דבני מרעי, הדא
הוא דכתיב, (תהלים מא) יי' יסעדנו על ערש דוי
כל משכבו הפכת בחליו. יי', דייקא, מאי
טעמא. בגין דהני בני מרעי, לא אתזני אלא
בההוא דקודשא בריך הוא ממש. (ומאי איהו, חלב
ודם. הדא הוא דכתיב (יחזקאל מד) להקריב לי חלב ודם. ודא הוא מזונא
מאתר דאקרי שמים, והוא יקירא ועילאה דקיק מכלא)

מזונא עלאה קדישא ויקירא דא הוא מזוני
דרוחין ונשמתין, והוא מזונא דאתר
רחיקא עלאה, (ס"א מההוא אתר דאקרי נועם יי'). ויקירא
מפלא, הוא מזונא דחברייא דמשפדלי
באורייתא, והוא מזונא דאתי מחכמה עלאה.
מאי טעמא מאתר דא. בגין דאורייתא נפקא
מחכמה עלאה, ואינון דמשפדלי באורייתא,
עיילי בעקרא דשרשהא, ועל דא, מזונא
דלהון, מההוא אתר עלאה קדישא קא אתיא.
אתא ר' אלעזר, ונשיק ידו. אמר, זכאה
חולקי דקאימנא במלין אלין. זכאה
חולקיהון דצדיקייא, דמשפדלי באורייתא
יממא ולילי, דזכי לון בהאי עלמא, ובעלמא
דאתי, דכתיב, (דברים ל) כי הוא חייך ואורך
ימיה.

הנני ממטיר לכם לחם מן השמים. (שמות טז) רבי

יוסי פתח, (תהלים קמה) פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון. מה פתוב
לעילא, עיני כל אליך ישפרו. כל אינון בני עלמא, מצפאן וזקפאן עיינין